

עוון אלהים

מסיביב לשלחן השבת

"ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך"

פרשתינו פותחת בנסיון הראשון מתוך עשרת הנסיונות שנתנסה אברהם אבינו, אבי האומה, על ידי הקב"ה. אם רוצים לנטוע עץ שיביא פירות, צריך לדאוג שיהיה לו גזע חזק, שלא מתכופף ונשבר בכל רוח, ולכן הקב"ה פשקצה להוציא את עם ישראל מאדם אחד - אברהם אבינו, הוא נתן לו נסיונות ומבחנים על מנת לראות את חוזקו, ואמרו חז"ל שאברהם אבינו נקרא גם "איתן", לשון חזק, כי עמד בכל נסיונותיו של ה' עד האחרון שבהם, הוא נסיון עקידת בנו יצחק. ומדוע נישחו? כדי להוכיח למלאכי השבת שסוף סוף לאחר דורות רבים מבקראת האדם יש אדם שלם וצדיק, העובד את ה' בכל לבו, שם דאג בכל בני דורו, ולמדם את ידיעת ה', וממנו יצא עם שלם של עובדי ה' - עם ישראל.

אברהם צנה לעיניו את מקומו ולהתנתק מסיבת העבודה זרה, ולהגיע למקום שה' יראה לו, וכך הוא הגיע אל ארץ ישראל, ועליה ה' הבטיח לו "לך אתננה ולזרעך עד עולם". כבר בהגיעו לקרבת ארץ ישראל ראה אברהם אבינו אנשים חורשים וזורעים ועוסקים בגיטוב העולם, ואמר "הלואי יהא חלקי בארץ הזאת", כי ראה שלאך ז' יש סגולות הפשפיעות על יושביה, אף אלו שאינם עוסקים בתורה, מדותיהם מתקנות יותר.

וכך בהמשך פרשתינו בנצחוננו על המלכים, אברהם אמר למלך סדום "אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אשח מכל אשר לך" - חיו ממעשר שנתו לשם בן נח שהיתה לו ושיבה גדולה, את כל הרכוש שהשיג במלחמה הוא נתן בחזרה למלך סדום ובכך עשה קדוש השם גדול, והראה לכולם שאין לו שום צורך במונים.

ובזכות העמידה בנסיונות נתבצר אברהם, ויהיה ברכה! - ונאמר במדרש: "אמר הקדוש ברוך הוא: הריני מוסר הבכורות לכל מי שאתה מברכו ואני חותם על ידך" - וגם ישראל יהיה טבוע תמיד כוח השפע והברכה אם יסבלו את כל נסיונות ה' בשמחה.

מה רבו מעשיך ה'...

הכירו את הליו...

השלו הוא עוף השרקע הקטן ביותר בסדרת התרנגולאים ממשפחת הפסיוניים, משקלו כ-100 גרם. הוא שוכן בשדות וגיון בעקר מזרעים, מעשב ומחרקים.

גם בארץ ישראל דוגרים השליו, אך הם מעטים. רבם של השליו חולפים בארץ במהלך הנדידה שלהם בחודשי הסתו, מאירופה הקרה לאפריקה ובאביב חוזרים הם אל מעונם הקיצי שבאירופה. הם חוצים בנדידתם את הים התיכון, במעוף לילי הנמשך כ-10 שעות בו הם עוברים מרחק של 700 קילומטר בציפות. הם נוחתים בחורף צפון סיני ומזרח מצרים תשושים וחסרי כח. עם נחיתתם, הם מחפשים מסתור תחת צמחים מדבריים. במצב זה, צידים רבים צדים אותם בקלות. השליום התשושים שמגיעים מהים עם אור ראשון במעוף נמוך, נתקלים ברתמות של הצידים ונקלדים בהן.

בעונת הקינון, חופרת נקבת השלו גומה קטנה בקרקע ומכפדת אותה בעשבים, שם היא מטילה מדי יום ביצה. היא אינה מתגלשת לדגור על הביצים אלא עד שתסיים להטיל את כל הביצים. הגוזלים בוקעים בעת ובעונה אחת. האם שומרת עליהם ומחממת אותם בלילות הקרים. לאחר שבועיים מתחילים הגוזלים לעוף ולהסתדר בכוחות עצמם.

בתורה מספר שהקב"ה בחסדיו, נתן לבני ישראל שליו רבים לצורך מאכל בעת מסעותיהם במדבר.

משמעות כפולה

- שם של עם = שם של מטבע קדום
- שם של אדם בפרשה = גדל בקרם
- שם של מקום בפרשה = אחד מסימני ליל הסדר

גדולי ישראל

דבי שלמה גאנצפריד - הקצור שלחן ערוך
הכירו את...

אין בית בישראל שלא ימצא בו ספר ח"קצור שלחן ערוך... לא כל אחד מצוי בלמוד ה"שלחן ערוך" של רבי יוסף קארו. למוד זה דורש ידיעה וזמן. מה עשה רבי שלמה גאנצפריד? עמד וזכה את הרבים וקצר למענם את ה"שלחן ערוך". רבינו נולד בעיר אוגוואר שבהונגריה לפני 206 שנה. עוד ביותו קטן, התנתם רבינו ורבי הירש חריף רבה של אוגוואר, היה לאפוטרופוס עליו (אחראי). עוד משטנונו נכר שיהיה לאחד מגדולי עמודי התורה בישראל. פשהיה רבינו בן שלשים, היה עוסק במסחר. כל ימיו היה רבינו בורח מן המבוי, אך מצד שני היה תמיד דואג לרוחה הרוחנית של הרבים. כיון שראה רבינו כי הידיעה בענין התקנת התפליו והמזויות היא מועטה, עמד וחבר את ספרו הראשון "קטת סופר" המסכם את כל הלכות סת"ם. ספרו זה הצליח מאוד עד שגאון הדור **בעל ה"התם סופר"** (הרב משה סופר), גזר שלא לתת רשות לשום סופר לכתב, טרם שיעבדו על ידיעת ספר זה.

בהשפעת רבו הגדול, קבל על עצמו לבסוף את עול הרבנות ומנטיתו לזכוי הרבים, חבר את ספרו השני "לחם ושמלה" העוסק בדיני נדה ומקנואות, דבר הנצרך לכל רב בישראל.

מפל ספריו זכה רבינו לחבר את ספרו ה"קצור שלחן ערוך" וגם זאת בגלל החסר בידיעת ההלכה שראה רבינו בקרב בתי ישראל השונים.

פעם שאלוהו מדוע מקפיד כל כך לקרא לספרו: "קצור שלחן ערוך", אף על פי שכבר שמו התאריך מאוד? ענה רבינו כי פתוב: "תעריך לפני שלחן" ולא תאריך לפני שלחן... רבינו נפטר לפני 124 שנה. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

את התשובות לחידה, יש לזלזל לבקש: יו 6610015 או בדואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com

ילדי שעשועים

תשובה

מעשה בנער בן טובים שסר מהדרך הטובה והלך בדרך לא ישרות. והנה, התעוררו בו בנער, רגשות של תשובה והוא בקש לחזר אל צור מחצבתו. בא אל **רבי שמעון בן שטח** ובכני ובתחנונים ספר לו: "שקוע אני עד צנאר בעברות ובחטאים, אך בכל לבי חפץ אני לחזר בתשובה ואת פאבי וצערי על דרכי זו - איני מסגל לתאר. אא, רבי, אמור לי כיצד אוכל אני, לחזר לדרך הנשר? היאך אצליח להתגבר על פתויי הציץ הקע? אא, רבי, הדריכני אל דרך האמת!" **"בני**, אל נא תבכה", הרגיעו התנא הקדוש. "יש דרך קלה שתהיה תרופה למכתך: גשם מן השקר, ועל ידי כך תנצל מפל רעה וצרה!" **נרגע** הנער. "זוהי אמת דרך קלה לחזר בתשובה. מבטיח אני לקיים זאת בכל לבי ונפשי"

אך רבי שמעון בן שטח לא הסתפק בהבטחת הנער. "עליך להישבע לי", בקש. נשבע הנער להשמר מן השקר - והלך לדרך.

כזכור, היה הנער הזה שקוע במעשים לא טובים עד צנארו. בין עבירותיו היו גם גנבות. באחד הימים, נצאו שכניו של הנער מביתם. הבית הריק כרץ לו, לנער. הוא פרץ פנימה ונגב את כל כלי הכסף והזהב שמצא.

ברגע שיצא מהבית, ושללו בידו, חלף ההור במרחו: "מה יהיה אם תחשדו בי השכנים ויבואו לשאלני אם אני הוא הגנב? אם אומר להם, כי אני חף מפשע - יהא זה דבר שקר. ויהי נשבעתי שלא אשקר...

מיד סב על עקבותיו והחזיר את כלי הכסף והזהב למקומם. ואת בית השכנים עזב בידים ריקות. מאז, בכל פעם שעמד לחטא - היה שואל את עצמו: "ימה אומר אחר כך? אם אשקר - אפר את השבועה". בדרך זו נמנע הנער מלעבר עברות נוספות, עד אשר שב בתשובה שלמה, הודות להצעתו הנפלאה של הצדיק.

(מתוך הספר: "ילדי שעשועים")

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 75

פרשת לך לך ח' בחשוון תשע"א

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

בירורים אחרונים בירושלים

לאחרונה, עלתה ירושלים על ראש שמחתנו. התנכלויות ערבים תושבי "סילוואן", ליהודים המתגוררים בעיר דוד והסביבה, השלכת אבנים על מכוניות וכיו"ב.

למה אנו אומרים ירושלים? כיוון שעיר דוד היא ציון. עיר דוד היא ירושלים המקודשת הבראשיתית, שוכנת למרגלות הר הבית היא ציון.

ההתנכלויות האלו אל מול אזלת היד המחפירה של המשטרה ומשמר הגבול, מעידים ומצביעים על כך שאין לערבים מורא מפני כוחות הביטחון. מפקדי המשטרה חוששים יותר ל"קידום" שלהם ומעדיפים "שקט תעשייתי" ו"עצימות נמוכה",

על חשבון בטחון היהודים. כל זה לא קורה באמצע כפר ערבי, אלא בלב ליבה של ירושלים, 300 מ' מהכותל המערבי!

אמנם גם ידי בית המשפט הגבוה לצדק, אינם נקיות מאחריות הידרדרות המצב, בכך שהוא כובל את ידי השוטרים מלפעול כראות. אך גם בידיים כבולות, לו רצו השוטרים, היו ממגרים את הפורעים הערביים.

אך ממה כל זה התחיל? אם נתבונן בפרשת השבוע, שרה היא זו שמוסרת את שפחתה הגר לאברהם וממנה נולד ישמעאל. על ישמעאל נאמר "והוא יהיה פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו" (בראשית טז, יב), אנו מרגישים איך פשט הפסוק מתקיים במלואו.

אם כן, מדוע סובבה ההשגחה העליונה שישמעאל יוולד ראשון לאברהם אבינו, ימול כאשר יהיה בן 13 שנה ובזכות זה אף ישלוט בארץ ישראל תקופה מסוימת לפני הגאולה האחרונה (עפ"י דברי הזוהר הקדוש פרשת וארא)?

אומר על כן **המלבי"ם**: "כי היה צריך שיקדם לו

הישועה תבוא לנו מהקב"ה, שהוא בלבד יחמול עלינו. אך אנו כבר צריכים להתעורר, הרי רואים אנו את האור ההולך וזורח, על כן נשמח ונשיר מתוך שמחה והתעוררות ונזכה בעזרת ה' ל"וראו כל עמי הארץ, כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" (דברים, כח, י).

מאמר מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

הרב סעדיה דגן
האלט אשכנזי

אשיבת הנקיות ארץ
לאור ההלכה

הרב חנן חסן
גורש רונג

העולם מלא מאורות וסודות נפלאים, והיד הקטנה שלנו עומדת בפני העיניים ומעכבת מלראותם" (הבעל שם טוב)

הציבור הרחב מוזמן לכנס התעוררות והתחזקות באמונה מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום שני י' בחשוון (18/10) בשעה 20:00 בבית"כ "אוהל אברהם" רח' בז, שכונת פלח 7 בבאר שבע

ביום שלישי י"א בחשוון (19/10) תפילת ערבית ב 17:30 ולאחריה דרשת הרב בבית"כ "מאיר יעקב" רח' סטרוכה 13, רמת אפרים בנתניה

באור השלח

אגם הוולקנים לבקר ולהתעדכן באתר **"תאיר ניר"** בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

הגליון מוקדש לעילוי נשמת **מרים טרביץ בת חיים צבי ז"ל** נלב"ע - י' מרחשוון תשס"ו תנצבה.

זמני שבת כנסת שבת

ירושלים	16:32
ת"א	16:47
חיפה	16:37
ב"ש	16:49
ירושלים	17:43
ת"א	17:44
חיפה	17:43
ב"ש	17:44

תאיר ניר יוצא לאור ע"י בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א מושב תלמים 26 ד.ג. לניח דרום 79315 טל. 08-6610015 פקס 1-599-599-590 tairneri@gmail.com דוא"ל.

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

ניקיון המקום לדבר שבקדושה

✍ כתוב: "וכיסית את צאתך כי ה' אלוךך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר..." - מכאן למדו רבותינו שבכל דבר שבקדושה, לא תהא שם צואה מגולה ולא יראה דבר ערוה. על כן אין להרהר או ללמוד במקום שרואים צואה או שמגיע ממנה ריח. אבל אם היא מכוסה ואין מגיע ממנה ריח - מותר. וכן אם היא מכוסה ופיזר בושם המבטל את הריח הרע - מותר. (ב"ח ב"א י"ד, דרכי הלכה סי' ה' ס"ק א')

✍ חולה המחובר למכשיר המנקה אותו מצואה (קטטר) וכן מי שסובל מטחורים, על מנת שיוכל להתפלל או ללמוד, ינקה את עצמו וסביבתו ככל שיוכל, יכסה את המכשיר ויפזר ריח טוב. (סי' הלכה י"ד נ"ו)

✍ אין לבנות את בית הכסא בקומה מעל בית הכנסת מעל ארן הקודש. (כה"ח קנ"א ס"ק ע"ד)

✍ בית הכסא של ימינו, שהצואה אינה נשארת בו ופיתחו סגור - מותר להתפלל לידי וכנגדו.

✍ מותר להרהר בדברי תורה או בכוונות הטבילה בבית המרחץ ובמקוה שהוא נקי. אם מקום המים נקי ושאר המקום מלוכלך - נחשב מקום המים רשות לעצמו ואפשר להרהר גם שם בכוונות ודברי תורה ואם הוא ללא לבוש ורוצה להרהר בתורה - יערבב את המים שלא יהיו צלולים ותתכסה ערוותו, כדי שלא יהא ליבו רואה את הערוה. (ספר הלכה ב', י"ד י"ב) נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

מכון "אבי'ה" - הרב סעדיה דנן שליט"א

מה ערכה של תמונה אמיתית?

ניסית פעם להרכיב פאזל של 120 חלקים ללא ידיעה מהי התמונה הכוללת האמורה להופיע עם השלמת הרכבת הפאזל? אם כן, וודאי נסמכת על רמזים, כגון: מסגרת, צורה, גודל, דמות, רקע וצבע. במקרה כזה מלאכת ההרכבה נושאת אופי של ניסוי וטעייה, משום שאין קו מנחה ברור וסיכוי גדול שההרכבה עלולה לגרום לתסכול ולרפיון ידיים. מה אם מראש, תוצג לפניך התמונה הכוללת, המצוירת על גבי קופסת הפאזל, האם אז קושי ההרכבה יפחת באופן משמעותי? כן!

מה דעתך, האם בהרכבת 'הפאזל של החיים', על 120 שנותיו, האדם מסוגל לדעת מראש את התמונה הכוללת של חייו? אם נניח שכן, כיצד זיהוי התמונה ישפיע, לדעתך, על דרך התמודדותו בכל 'חלקי הפאזל' - הפעולות והאירועים שיפגוש בחייו?

אומר הגר"א: **"כי לכל אדם ואדם יש לו דרך בפני עצמו לילך בו, כי אין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה ואין טבע שני בני אדם שווים. וכשהיו נביאים היו הולכים אצל הנביאים לדרוש את ה', והיה הנביא אומר ע"פ משפט הנבואה דרכו אשר ילך בה לפי שורש נשמתו ולפי טבעת גופו... וכשבטלה הנבואה היה רוח הקודש בישראל, ואיש רוחו הוא יודיענו איך להתנהג, ורוח הקודש יש לכל אדם ואדם, אך אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון ואין ברוחו רמיה"** (משלי טז).

בכל אדם טמונים ייחודו ודרכו המיוחדת, אך חסרה דרך הגילוי - הנבואה. אומנם רוח הקודש קיימת בכל אדם והיא מודיעה לו, כל הזמן, את

מכון אבי'ה - מאמנים באמונה | לבירורים ותגובות - 02-6567787 | דוא"ל: avia@dolev.org
כתובת האתר: www.avianet.co.il
בשבוע הבא נפתחים קורסים נוספים לנשים בירושלים (בוקר ואחריה"צ) ובגבעת שמואל (אחריה"צ)

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

ניסיונות האמונה

"וויאמר ה' אל אברם, לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" (בראשית יב, א). מאברהם אבינו לומדים אנו מהו כוח אמונה. הנה בפרשתנו, אברהם יוצא מארצו וממולדתו מבלי לחשוב, מבלי לפקפק או לתהות על הציווי, אלא מתוך אמונה גדולה וחזקה בקב"ה. כך גם בני ישראל קיבלו את התורה והמצוות וזאת בזכות הסגולה של אברהם אבינו: "נעשה ונשמע".

צריך להבין כי בכך שאברהם אבינו עבר עשרה ניסיונות של אמונה בהצלחה, נפתח פתח חזק ביותר של אמונה בקב"ה לעולם כולו. אמונה חזקה זו, נובעת מההבנה כי הקב"ה לא בא בטרוניה לבריותיו ואינו נותן לאדם ניסיון שהוא מעבר לכוחותיו ושאינו יכול לעמוד בו. בכל ניסיון שהקב"ה מעמיד את האדם, הוא נותן לו כוח להתמודד ולעמוד בו.

אם נתקל האדם בניסיון שבו ההתמודדות עם יצר הרע קשה במיוחד, צריך הוא לדעת כי הקב"ה נותן לו מצידו הימני כוח של יצר הטוב בעוצמה זהה לכוח יצר הרע, כך שהבחירה החופשית של האדם מאוזנת בין הטוב לרע של הגר"א.

אדם העומד בפני החלטה חשובה, ומרגיש חוסר בהירות ובלבול רב לגבי ההחלטה, ישב וילמד בדבקות סוגיה בתורה, ולאחר שישקע כולו בלימוד ובהבנת הסוגיה, יפסיק לרגע ויעלה את התלבטותו לפני הקב"ה, אז מובטח לו שתתחולל בו בהירות גדולה והוא ידע את התשובה הרצויה והאמיתית.

מה מסתתר בהדרכה זו? האדם אינו מצליח להגיע להחלטה כי הוא נגוע בנגיעות המשחדות את רוחו ולכן לא נוצרת בהירות, "כי השודך עיוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים". ברגע שהוא בא אל התורה, ללימוד השובה את ליבו ואת רוחו, המאור שבתורה מחזירו למוטב, לבהירות, והוא זוכה לשמוע מתוכו את רוחו הפנימית המפגישה אותו עם קול האמת בהתאמה לתמונה הכוללת שבו. ממילא, הוא מצליח לראות בבירור את ההתאמה של 'חלק פאזל' זה של החיים.

נזכור, נתינת התורה - הציור הפנימי השלם של כל העולמות, יצרה חירות גדולה בעם ישראל. חירות אשר באה לידי ביטוי ביכולת לצייר בכל פעולה ומצב את הכלל - את האמת, בכך למנוע נפילה ושעבוד לחלקי מציאות וצוירים מוטעים ומטעים. 'המפה הפנימית' של העולם ניתנה בידנו ובכך ניתן לנו הכוח מבוראנו להשפיע, לכוון ולהגשים את ייעודנו כלפי עצמנו וכלפי העולם כולו.

אדם הזוכה לכוון את 'מתריו' יום יום על פי התורה, זוכה לראות ישירות את האמת, את התמונה הכוללת, ועל פיה לסדר מתוך מגמה את 120 חלקי המציאות של חייו. הבא ללמוד בדרך עקיפה, אך בישרות, מהמעשים - 'חלקי הפאזל', את התמונה הכוללת, יזכה ללמוד מהצל את האור, כי "הבא להיטהר מסייעים בידו".

אדם הזוכה לכוון את 'מתריו' יום יום על פי התורה, זוכה לראות ישירות את האמת, את התמונה הכוללת, ועל פיה לסדר מתוך מגמה את 120 חלקי המציאות של חייו. הבא ללמוד בדרך עקיפה, אך בישרות, מהמעשים - 'חלקי הפאזל', את התמונה הכוללת, יזכה ללמוד מהצל את האור, כי "הבא להיטהר מסייעים בידו".

מחפְּרֵהָ, עַם הָאָרֶץ.
להליכה, תנועה לקראת יעד מוגדר בד"כ, אמורה להשתקף גם באותיות השורש ה.ל.ך.

באהבה, לחשוב מחשבות חיוביות ולהאמין שתצליח במה שאתה חפץ לעשות. על האדם להיות שמח בחלק שנתן לו הקב"ה. כי ה' ש מ ח וה מ ו ד ה לה' על חלקו, נותן לו הקב"ה עוד חלק ועוד חלק, עד שמגיע לשלמות. אך אם חלילה, אינו שמח על חלקו, הקב"ה לוקח לו את החלק שקיבל. מי שמתמרמר, מי שמתכבדי, מי שמתמסכן, זה ההיפך מאמונה ואז הוא הולך מכישלון לכישלון.

כוח האמונה הוא כוח נוסף על כוח האדם הבא לו מגופו, רוחו ונשמתו. זהו כוח מהקב"ה, שכאשר אתה מאמין בקב"ה ובעשייה שלך, אתה פותח פתח גדול להצלחה וככל שתאמין יותר, אף אחד לא יוכל לעמוד בפניך.

בתקופה זו יש לצערנו, חשדנות רבה בעם ישראל. אנשים חושדים זה בזה, הסיבה לכך היא שהשקר מתנפץ וכל השקרנים הולכים ומתגלים. עולם השקר מתפרק והאמת צומחת ועולה, על כן דווקא כעת, צריך להתחזק באמונה ולקבל הכל באהבה ולא לשאול שאלות. מתוך אמונה בה' יתברך, נזכה לראות ישועות והצלחות ונזכה בקרוב לגילוי משיח צדקנו ברחמים.

הניסיון העשירי של אברהם שהיה בעקדת יצחק, היה ניסיון של **המחשבה**. אברהם הלך להקריב את בנו באמונה ובמחשבה זכה ונקייה לקב"ה. גם יצחק אבינו היה במחשבה ובאמונה זכה ואף שיתף פעולה עם אביו באהבה ובשמחה וביקש שאביו יעקוד אותו היטב, כדי שלא

יהיה פסול בשחיטה ולא פיגול במחשבה. למי הניסיון היה קשה יותר, לעוקד או לנעקד? קשה להבין את גודל אמונתם של האבות. זה בא לשחוט את בנו יחידו זה בא להישחט בגיל מבוגר, והכל בשביל רבנו של עולם.

כל החיים הם התמודדות באמונה. אמונה בקב"ה פירושה, לומר תודה לקב"ה מכל הלב על כל מה שקורה לאדם, לקבל ייסורים

מעיין שהאותיות ה'ל' הן אותיות שימוש, בעלות משמעות משותפת, ולהן בלבד. הצבתה של האות ל' כקידומת למקום (ל' המגמה) הופכת את המקום ליעד. גם האות ה' כסיומת, משמשת למטרה זו. "ניסיעה דרומה" שקולה ל"ניסיעה לדרום". ומדוע פותח השורש ה.ל.ך באות ה' דוקא? האות ה' משמשת גם כ-ה' הידיעה, שכמו באה לרמז לנו שעוד לפני הצעד הראשון, עלינו לדעת ולהציב לנו יעד ומטרה, "סוף מעשה **(הליכה)** במחשבה תחילה **(ה')** הידיעה". לפי פנימיות, האות ה' רוחנית במיוחד, תכונה שכמו רמוזה בהגייתה המחייבת להוציא אויר (רוח), יותר מבשאר האותיות, להזכירנו, שהגיע לכל עשייה והליכה גשמית חייב לכלול גם היבט רוחני.

פעולת ההליכה המצורפת לפעולה אחרת, מייצגת התמדה, כפי שאנו מוצאים בביטויים "מתחזק **הוולך**", "פוחת **הוולך**", המורים על מגמה מתמשכת. בציווי "לך" כמו רומז הקב"ה לאֶבְרָם, עליך להימצא בתנועה, להתקדם כל הזמן, כי תנועה קדימה היא חיות. אך לשם כך, עליך להיות מחובר לפנימיותך, לנשמתך. התנהגותו הנרכשת של האדם בנויה על חייו ומשחק, כאשר הוא שואל לעצמו תדמית/מסכה מסוימת, ומשתדל לשחק את הדמות ה**שְׂאוּלָה**. האדם גם מצייר לעצמו, בעיני רוחו, את דעתו של הזולת, טעמו ורגשותיו, ומנסה לרצות אותו על סמך הדמות שבנה בעבורו.

הקב"ה אומר לאֶבְרָם, ובעצם לכל יהודי, כדי להיות מקושר אלי, עליך להיות מקושר לנשמתך, חלק אלוהה ממעל. אלא מאי,

צוהר לתיבה - הרב חנן חסן שליט"א

לָךְ לָךְ! האם אין זו לשון גירוש, חלילה?!

הקב"ה מורה לאברם **"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך"**. מדוע הצטווה אברם **ללכת** ממקום הימצאו ולא **הוזמן לבוא** אל היעד הנכון? ומה טיבן ופשר סידרן של היציאות **"מארצך וממולדתך ומבית אביך"**?

אופיו וטבעו של האדם, אינם מקובעים באדם מרגע הלידה, אלא 'משתנים', נבנים והולכים לאורך חייו. יש מאפיינים שאינם תלויים בו לכאורה, אלא מועברים אליו בתורשה, **"מבית אביך"**, מקובעים בך **בטרם נולדת**. על בסיס זה נבנית שכבת **"ממולדתך"**, הערכים המוטבעים בנו ע"י הסיבה שלתוכה **נולדנו**, דעות ותדמית שאנו **מולידים** לעצמנו, מכוח הידע שרכשנו, מחשבותינו, רגשותינו וכיו"ב.

על שכבה זו מתלבשת שכבת ה**"מֵאֲרָצְךָ"**. המילה **"אָרֶץ"** מייצגת בפנימיות את **הארציות** מחד, אך גם את **הרצון**. **רצון** הילד הוא **לְרַצוֹת** את עצמו במאווייו הגשמיים. עם הזמן, האדם יכול להטות רצונו לאפיקים מופשטים יותר, שכליים, אמנותיים ורוחניים, לאחר שלמד ליהנות מהם. אפשר לשייך לשכבה זו גם את תופעת ה**עֵדָר**, סממנים חיצוניים שהאדם מאמץ מסביבתו, ברצותו להרגיש אחד **מהחֶבְרָה**, **עם הָאָרֶץ**.

להליכה, תנועה לקראת יעד מוגדר בד"כ, אמורה להשתקף גם באותיות השורש ה.ל.ך.